

B. Kiss János

Nemzedékek

Verstrilógia

Nemzedékek

Verstrilógia

B.Kiss János

„A művészet örök, az élet rövid.”

Publio Kiadó

2013

Minden jog fenntartva!

Előszó helyett

Ezt a verses válogatást, Nagypám, Édesapám és saját verseimből állítottam össze.

Az első részben, két fejezetben Nagypám versei, a második részben Édesapám-, a harmadikban a saját verseim vannak.

Nagypám verseit két korszakra osztottam.

Az első fejezetnek az „Álmatlan éj” címet adtam. Ezeket a verseket a börtönben írta, mivel a felszabadulás után, koholt vád alapján bebörtönözték.

Nagypám a zsidóüldözés idején több ember életét megmentette. Volt akit a saját élete kockáztatásával a német kocsis platójáról szedett le, de egy besúgó

jóvoltából letartóztatták és börtönbe vetették. Szerencsére volt egy ismeretlen jó ember is, akinek a bizonyítása után kiengedték.

Nagyapám egyszerű, áldozatkész ember volt; csak egyeseknek abban az időben nem tetszett, hogy birtoka volt, amit a háború ideje alatt tönkre tettek, háza leégett, az egyik fiát elvesztette.

A család híres volt a városban és a környéken. A családban sok műbútorasztalos élt és dolgozott. Így édesapja is elismert asztalosmester volt.

Ő készítette el többek között a Bank palotájának épület munkáját és összes berendezését, a törvényház összes berendezését, a levéltár belső berendezését.

A második fejezetnek az „Elégia egy jeltelen katonasír felett” címet adtam. Ezeket a verseket a börtön évek után írta. Az „Elégia egy jeltelen katonasír felett” c. verset

Nagyapám a fia emlékére írta. György odaveszett a II. világháborúban.

Elesésének időpontja, helye ismeretlen. Sírjának felkutatása eredménytelen volt.

A mai napig se tudunk róla semmit. Az Ő, és a Donnál elesettek emlékére is ajánlom ezt a verset. (Idén van a 70. évforduló) Nagyapám korán elvesztette az első feleségét. Négy gyerek maradt árván. Utána egyik fia a másik után hagyta itt. Fájt neki, hogy a fiai előbb elmentek mint ő. Végül csak egy lány gyermeke maradt; Édesanyám. Nagyapámnak jó hangja volt. Az egyháznál az énekkarban sokáig énekelt. Később presbiterként is szolgált. Ezért is vallásosak és latin szövegűek a versei.

Édesapám is írt verseket az ötvenes évek körül. Ő inkább Édesanyámhoz írt verseket, de 1943-tól vannak írásai, így az oldalakon levő versek 10 évet ölelnek fel, míg a Nagyapámé 40 évet. Édesapám írásai a második részben vannak.

Én kb 20 éve írok komolyabban. Így verseket, helytörténetet, szakácskönyvet is írtam.

Tartalomjegyzék

Előszó helyett

Nagyapám versei

Első rész

Első fejezet

Álmatlan éj

Álmatlan éj

Az élet rokkája

Az örök szeretet

Az új tavasz

Börtönben

Évfordulón

Feleségem névnapjára (börtön)

Feleségemhez

Hétköznapi vasárnap

Istennek légyen hálaadás

Könyörgés

Már ősz van megint

Mindhalálíg..

Mise a fogházban

Ne félj, csak higgy..

Születésnapodra

S megtaláltam

Üzenet

Vágyódás

Második fejezet

Elégia egy jeltelen katonasír felett

Elégia egy jeltelen katonasír felett

Életem

Évfordulóra

Falusi történet

Feleségem névnapjára2

Felszabadulás ünnepére

Járom az erdőt

Láttál-e már..

Legyen meg a Te akaratod..

Minden elmúlik egyszer

Minden születésnap..

Nyugdíjasok napjára

Ötvenöt év

Régi láda

Szilveszter este

Szívet cserélni..

Születésnapomon

Születésnapra (Sárinak)

Második rész

Édesapám versei

Apámnál

Az én hazám

Bátyámért

Cím nélkül

Csengetnek

Egy emlék...

Egy kislánynak

Elmúlt a nyár

Elmúlt az év

Emlékül fiamnak

Ezek vagyunk

Fiamnak

Fiú vagy lány..

itt a nyár

Itt a tavasz

Kérésem

Koldusbot vagy szabadság

Levél fiamnak

Melyik a szebb

Mit hoz a holnap

Mondd miért..

Nyomor

Reggeli ima

Szeretnék szeretni

Tanításom

Tavasz van

Töredék

Tudom..

Harmadik rész

Verseim

A boldogságról

A mi házunk...

Álom

Az öt elem

Babonázó szemeiddel

Csillagokból jöttem

Csend honol...

Egy éve már

Egy hete...

Elbúcsúzott a nyár

Elbúcsúztatjuk már a telet

Elment...

Elmentem megint..

Elmúlt a nyár

Emlékszel...

Én még nem megyek...

Félek...

Felszálltam az élet vonatára

Fiam született!

Fiamnak

Ha én szél lehetnék...

Hideg téli éjszakán...

Hideg téli estén...

Hóeséskor

Itt a tavasz...

Járom az erdőt, mezőt...

Karácsony estéjén

Kecskemét szülöttje vagyok

Kiscsillagom..

Kismadár

Magyar föld

Magyar honba születtem...

Meditációs délutánon

Megfogant a mag...

Megjött az ősz...

Megszülettél...

Mond mit ér az élet?

Nagyon sokat...

Ne hidd...

Névnepodra...

Ősz van megint

Paraszti sors

Poéta vagyok...

Rafael

Régi láda

Régi világ

Sokáig..

Sokat szenvedek...

Szél suhan...

Szenvedés

Szeresd Őt!

Színek

Szivárvány

Szúnyog

Tavaszi ars poétika

Tavaszcvárás

Temetőben

Temetőben jártam

Tűzszertartás

Újra egyedül vagyok..

Utolsó vers

Üdvözlégy Mária...

Valahol halk zene szól...

Első rész

Nagyapám versei

Első fejezet

Álmatlan éj

Álmatlan éj

Néma éj... Már minden csendes...

Zárkánkban félhomály dereng...

...Néha valaki felsóhajt...

Csak vagyok fenn egyedül,

S a lelkem a jövőn mereng...

Árva csillag néz be rám

A zárka rácsai között;

Mintha volna ez biztatás:

..."Ne félj, bízzál, imádkozzál;

Élet van a homály fölött!"

Az élet rokkája

Az Élet rokkáján

Lassan pergő idő

Fonala tekereg.

Mint örök búbánat

Néha fel-fel akad,

Máskor meg elszakad...

Bogozzuk, pergetjük..

Így élünk.. a mának!

Nyár jön a tavaszra,

Ősz után hideg tél,

Öröme a bánat,

Borúra a derű...

Emberi sorsokat

Emészt fel az idő...

Úgy habzsolja a vért,

Mintha volna nedű.

Néha kerül egy-egy

Aranyszál a rokkán,

De legtöbbször bizony

Sötét minden szála...

Tervezzük a jövőt,

De csak egyre fonunk...

Fekete fátylat az

Élet - Golgotára.

Elhervad az arcunk,

Két kezünk kifárad...

Fonjuk a fonalat,

Saját sorsunk szálát.

Bogozzuk, pergetjük...

Életünk így forog...

Soh'se tudjuk mását!

A Te szőke hajad

Is már őszbe vegyül,

Arcodnak rózsái

Hervadókká válnak,

De a mosolygásod

Soha nem szűnik meg;

A szíved a két kezed

Mindig hazavárnak!

Ugye érzed Te is

- Bár múlik a tavasz,

Elröppen a nyár is,

És itt az ősz gondja -

Nem jöhet el a tél,

Nem jöhet elmúlás,

Míg az élted párja

Tömlöcöknek fogja.

Ne félj kicsi Párom!

Lesz Ránk is még tavasz.

Lesz még az arcunkon,

S szívünkben virág is!

Csak Te bízzál, örülj,

S várjál kicsi párom,

Meglátod lesz még nyár,

Lesz még boldog világ is!

Az örök szeretet

Hallgattad-e már szellő suttogását?

Láttad-e már bőszi vihar tombolását?

Áztál-e már langyos záporosó alatt?

Hullott-e már rád százezer hópihe?

Élvezted-e, hogy mindez Róla regél,

S hogy Isten szól bennünk és hozzád beszél!

A szellő azt súgja: örök szeretet!

Vihar kiáltja: Ember! Szánd vétkeidet!

Zápor- ha veri arcodat - Imádd Őt,

Hogy utána eljöjjön a szivárvány,

Szólhasson hozzád az örök kegyelem,

S te elrebeghesd: Uram! Maradj velem!

Az urat keresd mindig és mindenütt,

Mert Ő jelen van, s ha simogat, vagy üt,

Ne zúgolódj ellene, mert nem tudod,

Mi válik javadra? Egyik, vagy másik?

Amikor büntet - lehet - akkor áld,

A hulló könnyből is áldás szállhat rád!